

опълченски дружини потеглили за бойното поле съ рускитѣ войски. Тия дружини се биха храбро и неустрашимо, нигде не отстъпиха предъ напора на турскитѣ войски, помогнаха на руската армия въ най-сждоноснитѣ моменти на войната и прославиха българското име. Навсѣкжде българското население посрещаше радостно освободителнитѣ войски и съ готовност даваше своята помощ, своята подкрепа за победата на руското сръжие и за изгонване вѣковния потисникъ изъ българската змя. И отъ тая война въ първитѣ месеци на 1878 година се създаде Санъ-Стефанска България, границитѣ на която отдавна бѣ посочилъ българскиятъ народъ въ своитѣ дълги и упорити борби за извоюване на независима българска църква. Българскиятъ народъ, българското племе увѣнча съ успѣхъ своитѣ вѣковни борби, осъществи своя националенъ идеалъ—следъ създаване на българска екзархия създаде се и свободна държава, която обхващаше всичкитѣ земи, въ които живѣе българското племе.

Сегашното поколѣние отдаде истинска почитъ на дейцитѣ за нашата свобода. Нестдавна то отпразднува съ най-голѣма радостъ петдесетгодишнината на това свое освобождение и то си спомни за всичкитѣ заслуги и великитѣ жертви, които рускиятъ народъ е далъ за неговата свобода, добиването на която тоя народъ презъ всичкото време на дългото българско робство е смѣталъ за свой свещенъ дългъ, за своя свещена задача*).

Петъръ П. Ценовъ.

*) Източници за написване тая статия:

- 1) Полковникъ Краевъ. Възстанията на българитѣ за освобождение отъ турското иго (1336 - 1877). София. 1904.
- 2) Проф. Н. Каптеревъ. Характеръ отношеній Россіи къ православному востоку въ XVI и XVII столѣтѣхъ 1914.
- 3) А. А. Кирѣевъ. Религіознѣя задачи Россіи на православному востоку, Москва. 1896.
- 4) М. Бородинъ. Славянское призваніе Россіи. Харьковъ. 1913.